

V Bruselu dne 26.7.2013
COM(2013) 554 final

2013/0268 (COD) C7-0239/13

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1215/2012 o příslušnosti auznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Obecné souvislosti

Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech („nařízení Brusel I“) stanoví pravidla určující mezinárodní příslušnost soudů členských států a pravidla zabraňující vedení souběžných řízení před soudy různých členských států. Rovněž stanoví pravidla uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v jiných členských státech. Mezi jiným pokrývá i spory v oblasti práv duševního vlastnictví včetně patentů. Dne 12. prosince 2012 bylo přijato nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech¹ („nařízení Brusel I (přepřacované znění)“), kterým se přepřacovává nařízení (ES) č. 44/2001. Nařízení (EU) č. 1215/2012 vstoupí v platnost dnem 10. ledna 2015.

V prosinci 2012 bylo dosaženo dohody o takzvaném „patentovém balíčku“ – legislativní iniciativě sestávající ze dvou nařízen² („nařízení o jednotném patentu“) a mezinárodní dohody („Dohoda o Jednotném patentovém soudu“), který tvoří základ pro vytvoření jednotné patentové ochrany v Evropské unii.

Nařízení o jednotném patentu byla přijata v rámci posílené spolupráce, na níž se podílelo 25 členských států (všechny členské státy s výjimkou Itálie a Španělska). Dohoda o Jednotném patentovém soudu byla podepsána dne 19. února 2013 většinou členských států. Jakmile se nařízení začnou používat, bude možné získat evropský patent s jednotným účinkem – právní titul zajišťující jednotnou ochranu vynálezu v 25 členských státech – prostřednictvím jednoho kontaktního místa, což přinese výhody, pokud jde o náklady a snížení administrativního zatížení.

Ustanovení čl. 89 odst. 1 Dohody o Jednotném patentovém soudu stanoví, že dohoda nemůže vstoupit v platnost dříve, než vstoupí v platnost změna nařízení Brusel I (přepřacované znění), které upravuje vztah mezi oběma nástroji. Cíle těchto změn jsou dva. Zaprvé zajistit soulad mezi Dohodou o Jednotném patentovém soudu a nařízením Brusel I (přepřacované znění) a zadruhé řešit konkrétní otázku pravidel stanovení příslušnosti vůči žalovaným ve státech, které nejsou členy Evropské unie.

Dne 15. října 2012 podepsaly tři členské státy, které jsou smluvními státy Úmluvy ze dne 31. března 1965 o zřízení a statutu Soudního dvora Beneluxu, protokol, kterým se uvedená úmluva mění. Soudní dvůr Beneluxu je společný soud pro Belgii, Lucembursko a Nizozemsko, jehož úkolem je zajistit jednotné uplatňování pravidel společných pro členské státy Beneluxu týkající se různých záležitostí jako např. duševního vlastnictví (zejména určitých druhů práv souvisejících s ochrannými známkami a (průmyslovými) vzory). Dodnes je úkolem Soudního dvora Beneluxu zejména vydávat rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu těchto pravidel. Protokol z roku 2012 však vytváří možnost rozšířit pravomoci Soudního dvora Beneluxu tak, aby mezi ně patřily pravomoci týkající se příslušnosti v konkrétních případech, které spadají do oblasti působnosti nařízení Brusel I. Tuto možnost lze uplatnit revizí jednotlivých dohod mezi členskými státy Beneluxu týkajících se konkrétních

¹ Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, Úř. věst. X; nařízení Rady (EU) č. 1260/2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, pokud jde o příslušná ustanovení o překladech, Úř. věst. L.

záležitostí. Touto revizí se v praxi přenesou příslušnost z vnitrostátních soudů na Soudní dvůr Beneluxu. V důsledku toho, stejně jako u Dohody o Jednotném patentovém soudu, vyžaduje protokol k úmluvě mezi zeměmi Beneluxu změnu nařízení Brusel I (přepřacované znění) s cílem zaprvé zajistit soulad mezi revidovanou úmluvou a nařízením Brusel I (přepřacované znění) a zadruhé řešit chybějící společná pravidla pro určení příslušnosti vůči žalovaným ve státech, které nejsou členy Evropské unie.

1.2. Odůvodnění a cíle návrhu

Cílem tohoto návrhu je zaprvé umožnit, aby Dohoda o Jednotném patentovém soudu vstoupila v platnost. Podle čl. 89 odst. 1 Dohody o Jednotném patentovém soudu je vstup dohody v platnost podmíněna změnou nařízení (ES) č. 1215/2012. Navíc je cílem návrhu zajistit soulad uvedené dohody, jakož i protokolu k úmluvě států Beneluxu z roku 1965 s nařízením Brusel I.

Jednotný patentový soud bude soudem společným pro některé členské státy a podle unijních právních předpisů bude podléhat stejným povinnostem jako jakýkoli vnitrostátní soud. Jednotný patentový soud bude mít výlučnou pravomoc pro záležitosti, kde se řídí Dohodou o Jednotném patentovém soudu, čímž nahradí vnitrostátní soudy. Dohoda o Jednotném patentovém soudu upravuje vnitřní rozdělení pravomocí mezi jednotlivými jednotkami Jednotného patentového soudu a výkon soudních rozhodnutí Jednotného patentového soudu ve smluvních členských státech. Soudní dvůr Beneluxu je rovněž soudem společným pro některé členské státy, které mají pravomoc týkající se příslušnosti v záležitostech, jež mají definovat dotyčné smluvní členské státy.

Pro zajištění kombinovaného a jednotného používání výše uvedené dohody a protokolu a nařízení Brusel I (přepřacované znění) je nezbytné se v nařízením Brusel I (přepřacované znění) zabývat následujícími záležitostmi:

1. vyjasnit v textu nařízení, že Jednotný patentový soud a Soudní dvůr Beneluxu jsou „soudy“ ve smyslu nařízení Brusel I;
2. vyjasnit, jak fungují pravidla týkající se příslušnosti, pokud jde o Jednotný patentový soud a Soudní dvůr Beneluxu, co se týče žalovaných, kteří mají bydliště v členských státech. Vytvořit jednotná pravidla pro mezinárodní příslušnost vůči žalovaným v řízeních vedených proti těmto žalovaným, která jsou předložena k řešení Jednotnému patentovému soudu a Soudnímu dvoru Beneluxu v situacích, kdy nařízení Brusel I samotné taková pravidla neupravuje, ale odvolává se na vnitrostátní právní předpisy;
3. definovat používání pravidel o litispendenci a souvisejících opatřeních týkajících se Jednotného patentového soudu a Soudního dvoru Beneluxu na jedné straně a vnitrostátních soudů členských států, které nejsou smluvní stranou příslušných mezinárodních dohod, na straně druhé. Definovat rovněž fungování těchto pravidel během přechodného období upraveného v čl. 83 odst. 1 Dohody o Jednotném patentovém soudu a dále
4. vysvětlit fungování pravidel týkajících se uznávání a výkonu ve vztazích mezi členskými státy, které jsou, a členskými státy, které nejsou, smluvními stranami příslušných mezinárodních dohod.

Podrobné vysvětlení týkající se záležitostí, kterými je třeba se zabývat, je uvedeno níže v bodě 3 („Právní stránka návrhu“).

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Patentový balíček byl před svým schválením předmětem rozsáhlých konzultací. Tyto konzultace prokázaly obrovskou podporu nejen vytvoření jednotného patentu, ale rovněž zavedení jednotného režimu týkajícího se příslušnosti. Tento návrh umožňuje, aby vstoupila v platnost Dohoda o Jednotném patentovém soudu, jak stanoví čl. 89 odst. 1 uvedené dohody. Vzhledem k tomu, že protokol, kterým se pozměňuje Úmluva o Soudním dvoru Beneluxu z roku 1965, poukazuje na stejné otázky jako Dohoda o Jednotném patentovém soudu, obě změny by měly být provedeny současně. Pokud jde o pravidla týkající se příslušnosti vůči žalovaným z třetích států, byla tato záležitost rozsáhle řešena v posouzení dopadů, které bylo přílohou legislativního návrhu Komise, kterým se mění nařízení (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech („Brusel I“)³. Toto posouzení se týkalo harmonizace příslušnosti vůči žalovaným z třetích států obecně; závěry posouzení jsou významné spíše pro omezenou harmonizaci, jak předpokládá tento návrh.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Navrhované změny nařízení Brusel I (přepřacované znění) jsou následující:

- Ustanovení zabývající se vztahem mezi Dohodou o Jednotném patentovém soudu a protokolem k úmluvě mezi zeměmi Beneluxu z roku 1965 na jedné straně a nařízením Brusel I na straně druhé;
- Ustanovení doplňující pravidla jednotné příslušnosti ve vztahu k žalovaným z třetích států v občanských a obchodních sporech, které jsou předloženy Jednotnému patentovému soudu a Soudnímu dvoru Beneluxu v záležitostech, na něž se vztahuje dohoda o Jednotném patentovém soudu nebo protokol k úmluvě mezi zeměmi Beneluxu z roku 1965.

Tyto změny jsou zkombinovány ve čtyřech nových ustanoveních – člancích 71a až 71d nařízení Brusel I.

3.1. Výslovné zahrnutí Jednotného patentového soudu a Soudního dvora Beneluxu mezi „soudy“ ve smyslu nařízení Brusel I (přepřacované znění)

V důsledku vnitřního rozdělení pravomocí v rámci Jednotného patentového soudu se žalovaný může ocitnout před jednotkou, která se nenachází v členském státě soudu stanoveného podle pravidel nařízení Brusel I. Například žalovaný z Nizozemska, který očekává, že bude souzen v místě svého bydliště na základě čl. 4 odst. 1 nařízení Brusel I (přepřacované znění), může být předvolán před příslušnou centrální, regionální nebo místní jednotkou, která se může nacházet ve Francii, Německu nebo Spojeném království (nebo jakémkoli jiném členském státě v závislosti na tom, kde budou zřízeny regionální či místní jednotky). To je rovněž významné, když má žalovaný bydliště nebo obvyklý pobyt v členském státě, který není smluvní stranou Dohody o Jednotném patentovém soudu (např. držitel licence s bydlištěm ve Španělsku měl splnit závazek v souladu s licenční dohodou v Nizozemsku; řízení je zahájeno před německou centrální jednotkou namísto před nizozemskou, a to podle místa plnění závazku). Stejně tak v důsledku přenosu pravomocí na Soudní dvůr Beneluxu se žalovaný (a to i z členského státu, který není smluvní stranou) může ocitnout před soudem, který se nenachází v členském státě soudu určeného podle pravidel nařízení Brusel I. Zatímco článek 71 nařízení Brusel I umožňuje úmluvy týkající se konkrétních záležitostí, které již existují,

³ SEK(2010) 1547 v konečném znění, 14.12.2010.

nedovoluje uzavírání žádných takových nových úmluv. V důsledku toho je nezbytné vyjasnit, že jak Jednotný patentový soud, tak Soudní dvůr Beneluxu se mají považovat za soudy členského státu ve smyslu nařízení Brusel I, což zajistí, aby se nařízení na tyto soudy použilo v plném rozsahu.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) nestanoví definici pojmu „soud“. Článek 3 jej omezuje tak, že pro účely fungování nařízení Brusel I se do pojmu „soud“ zahrnují některé konkrétní orgány. 11. bod odůvodnění však vyjasňuje, že pojem „soud“ by měl být chápán tak, že zahrnuje soudy společné několika členskými státy. 11. bod odůvodnění výslovně odkazuje na Soudní dvůr Beneluxu, pokud rozhoduje o záležitostech spadajících do oblasti působnosti nařízení Brusel I. Tento bod odůvodnění vysvětluje, že soudní rozhodnutí těchto společných soudů by tudíž měla být uznána a vykonávána v souladu s nařízením Brusel I. Bod odůvodnění nicméně nemá závazný charakter a nemůže zajistit dostatečnou míru právní jistoty souladu mezi příslušnými mezinárodními dohodami a nařízením Brusel I (přepracované znění), zejména článkem 71 uvedeného nařízení. Proto je nutné provést konkrétní legislativní změnu. Tato změna navazuje na přístup použitý v případě maďarského notáře a švédského vykonávajícího úřadu, který je uveden v článku 3 nařízení; do pojmu „soud“ zahrnuje nařízení konkrétně Jednotný patentový soud a Soudní dvůr Beneluxu. Pro účely přehlednosti jsou veškeré nezbytné změny týkající se Jednotného patentového soudu a Soudního dvora Beneluxu zkombinovány do čtyř nových ustanovení (nové články 71a až 71d).

Vyjasněním, že by se jak Jednotný patentový soud, tak Soudní dvůr Beneluxu měly považovat za „soudy“ ve smyslu nařízení Brusel I (přepracované znění), bude zajištěno, že mezinárodní příslušnost těchto soudů bude určována podle nařízení Brusel I. Zejména bude zajištěno, že žalovaní, kteří by očekávali, že budou stíháni v konkrétním členském státě na základě pravidel nařízení Brusel I, mohou být žalováni buď před jednotkou Jednotného patentového soudu nebo Soudního dvora Beneluxu, která se nachází v jiném členském státě než vnitrostátní soudy určené na základě nařízení Brusel I. Právní jistota a předvídatelnost pro žalované vyžaduje, aby tato změna místní příslušnosti byla jasně stanovena v textu nařízení Brusel I.

3.2. Fungování pravidel týkajících se příslušnosti ve vztahu k Jednotnému patentovému soudu a Soudnímu dvoru Beneluxu na jedné straně a soudy členských států, které nejsou smluvními stranami dohody o Jednotném patentovém soudu nebo protokolu k úmluvě mezi zeměmi Beneluxu z roku 1965, na straně druhé

Za účelem úplné transparentnosti, pokud jde o kombinované a jednotné používání příslušných mezinárodních dohod a nařízení Brusel I (přepracované znění), by mělo uvedené nařízení určit, jak se pro stanovení příslušnosti uplatní pravidla nařízení Brusel I (přepracované znění) v případě Jednotného patentového soudu a Soudního dvora Beneluxu, stejně jako činí článek 71 nařízení Brusel I (přepracované znění) pro jiné mezinárodní úmluvy týkající se konkrétních záležitostí. Podobné vysvětlení je rovněž možno nalézt například v článcích 64 a 67 Luganské úmluvy z roku 2007 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

Nové pravidlo uvedené v čl. 71b odst. 1 tedy stanoví, že Jednotný patentový soud a Soudní dvůr Beneluxu budou příslušné vždy, když by byl na základě pravidel nařízení Brusel I příslušný vnitrostátní soud příslušných smluvních států. A naopak Jednotný patentový soud ani Soudní dvůr Beneluxu nebudou příslušné, když podle nařízení Brusel I nebude příslušný žádný vnitrostátní soud smluvního členského státu (například když by podle nařízení Brusel I byly příslušné soudy členského státu, který není smluvní stranou).

3.3. Doplnění pravidel týkajících se příslušnosti ve vztahu k žalovaným ze třetích států

Článek 31 Dohody o Jednotném patentovém soudu stanoví, že mezinárodní příslušnost Jednotného patentového soudu se určí v souladu s nařízením (EU) č. 1215/2012 nebo případně na základě Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Luganské úmluvy). Pokud se však jak podle nařízení Brusel I (přepracované znění), tak podle Luganské úmluvy z roku 2007 stanoví příslušnost odkazem na vnitrostátní právo (viz článek 6 uvedeného nařízení a článek 4 Luganské úmluvy), není určeno, která pravidla se použijí pro určení příslušnosti soudů, jež jsou společné pro několik členských států, jako např. Jednotný patentový soud a Soudní dvůr Beneluxu. Navíc by odkazem na to či ono vnitrostátní právo pro několik jednotek Jednotného patentového soudu vznikl nerovný přístup ke spravedlnosti v jednotném režimu týkajícím se příslušnosti, což by nebylo možné podložit žádným objektivním důvodem.

Obdobným problémem se již zabývalo stávající nařízení o ochranné známce (nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství) a nařízení o (průmyslových) vzorech (nařízení Rady (ES) č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství), jež obě obsahují úplnou řadu jednotných pravidel týkajících se příslušnosti vůči žalovaným ze třetích států.

Proto je nutné doplnit pravidla týkající se příslušnosti obsažená v nařízení Brusel I (přepracované znění) pro záležitosti, které spadají do pravomoci Jednotného patentového soudu a Soudního dvora Beneluxu, pokud jde o žalované s bydlištěm v zemích mimo Evropskou unii. Jednotná pravidla pro určování příslušnosti již v určitých situacích existují (např. výlučná příslušnost, pokud jde o registraci a platnost patentů, dohody o volbě soudu), ale nikoli v jiných (např. řízení týkající se porušení patentů, licenční dohody, pokud není možná volba soudu).

Nový návrh uvedený v čl. 71b odst. 2 proto rozšiřuje pravidla obsažená v nařízení týkající se příslušnosti o spory, jejichž součástí jsou žalovaní z třetích států s bydlištěm v třetích zemích. Navíc je zajištěna příslušnost pro vydávání prozatímních i ochranných opatření Jednotného patentového soudu a Soudního dvora Beneluxu, i když jsou ve věci samotné příslušné soudy třetích států. Toto rozšíření se použije, aniž by byla dotčena Dohoda mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím z roku 2005 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, která již upravuje situaci dánských žalovaných, a Luganská úmluva z roku 2007 týkající se stejné záležitosti, která již upravuje situaci švýcarských, norských a islandských žalovaných.

V důsledku tohoto rozšíření bude zajištěn přístup k Jednotnému patentovému soudu a Soudnímu dvoru Beneluxu v situacích, kdy žalovaný nemá bydliště v členském státě EU, stejně jako je zajištěn přístup v situacích, kdy žalovaný v členském státě EU bydliště má. Tento přístup je navíc zajištěn nezávisle na tom, který stupeň nebo jednotka v rámci Jednotného patentového soudu žalobu řeší.

Tento nový návrh uvedený v čl. 71b odst. 3 zavádí jednu doplňující příslušnost pro řešení sporu, jejichž účastníky jsou žalovaní s bydlištěm mimo EU. Návrh stanoví, že žalovaný, který nepochází z EU, může být žalován v místě, kde se nachází movitý majetek, který mu náleží, za předpokladu, že hodnota tohoto majetku není ve vztahu k hodnotě uplatňovaného nároku nevýznamná a že spor má dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu bylo zahájeno řízení. Příslušnost soudu, kde se nachází majetek, vyrovnává skutečnost, že žalovaný se nenachází v Unii. Toto pravidlo již v dnešní době platí v nemalé skupině členských států a jeho výhodou je, že zajišťuje, aby rozhodnutí bylo vykonáno ve státě, kde bylo vydáno. Jde o pravidlo, které zapadá do obecné filosofie nařízení Brusel I (přepracované znění) lépe než jiná pravidla určení podpůrné příslušnosti, jak jsou stanovena ve výše uvedených nařízeních o

ochranné známce a nařízení o (průmyslových) vzorech, jež umožňují vést řízení proti žalovaným z třetích států, která mají řešit především soudy členského státu, ve kterém má bydliště žalobce (*forum actoris*). Příslušnost soudu, kde se nachází majetek, může zajistit příslušnost Jednotného patentového soudu a Soudního dvora Beneluxu v situacích, kde by podle rozšířených pravidel nařízení pro určování příslušnosti nemohla být stanovena příslušnost a kde by taková příslušnost mohla být vhodná. Pokud se např. týká Jednotného patentového soudu, příslušnost soudu podle toho, kde se nachází majetek, by zajistila, že soud by byl příslušný vůči tureckému žalovanému, který porušil evropský patent pokrývající několik členských států a Turecko.

3.4. Fungování pravidel týkajících se litispendence a souvisejících opatření ve vztahu k Jednotnému patentovému soudu a Soudnímu dvoru Beneluxu na jedné straně a soudům členských států, které nejsou smluvními stranami Dohody o Jednotném patentovém soudu nebo protokolu k úmluvě mezi zeměmi Beneluxu z roku 1965, na straně druhé

Nové pravidlo uvedené v článku 71c navíc stanoví, že se pravidla týkající se litispendence a souvisejících opatření podle nařízení Brusel I (přepřacované znění) použijí mezi Jednotným patentovým soudem nebo Soudním dvorem Beneluxu na jedné straně a soudy nesmluvních členských států na straně druhé. Tento článek rovněž stanoví, že se pravidla podle nařízení Brusel I (přepřacované znění) použijí, když během přechodného období uvedeného v čl. 83 odst. 1 Dohody o Jednotném patentovém soudu jsou řízení zahájena před Jednotným patentovým soudem na jedné straně a před vnitrostátními soudy smluvních členských států uvedené dohody na straně druhé.

3.5. Fungování pravidel pro uznávání a výkon ve vztazích mezi členskými státy, které ratifikovaly dohodu o Jednotném patentovém soudu, a členskými státy, které dohodu o Jednotném patentovém soudu neratifikovaly

Za účelem úplné transparentnosti, pokud jde o kombinované a jednotné používání příslušných mezinárodních dohod a nařízení Brusel I (přepřacované znění), by mělo uvedené nařízení určit, jak se uplatní pravidla o uznávání a výkonu podle nařízení Brusel I (přepřacované znění) ve vztazích mezi členskými státy, které jsou smluvními stranami příslušných mezinárodních dohod, a členskými státy, které smluvními státy těchto dohod nejsou. Podobná ustanovení týkající se jiných mezinárodních úmluv souvisejících s konkrétními záležitostmi nalezneme v článku 71 nařízení Brusel I (přepřacované znění) a v článcích 64 a 67 Luganské úmluvy z roku 2007 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

Nový článek 71d tedy upravuje uznávání a výkon soudních rozhodnutí Jednotného patentového soudu a Soudního dvora Beneluxu v členských státech, které nejsou smluvními stranami příslušných mezinárodních dohod, stejně jako uznávání a výkon soudních rozhodnutí vydaných v členských státech, které nejsou smluvními stranami těchto dohod, v záležitostech, které se těmito dohodami řídí a které musí být uznávány a vykonávány v členských státech, jež smluvními stranami mezinárodních dohod jsou.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1215/2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 67 odst. 4 a čl. 81 odst. 2 písm. a), c) a e) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁴,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 19. února 2013 některé členské státy podepsaly Dohodu o Jednotném patentovém soudu. Uvedená dohoda stanoví, že nevstoupí v platnost dříve, než první den čtvrtého měsíce poté, co vstoupí v platnost změny nařízení (EU) č. 1215/2012, které se týkají vztahu uvedeného nařízení a dohody.
- (2) Dne 15. října 2012 tři členské státy, které jsou smluvními státy Úmluvy ze dne 31. března 1965 o zřízení a statutu Soudního dvora Beneluxu, podepsaly protokol, kterým se uvedená úmluva mění, čímž vznikla možnost udělit některou příslušnost Soudnímu dvoru Beneluxu v konkrétních záležitostech, které spadají do oblasti působnosti nařízení (EU) č. 1215/2012.
- (3) Je nezbytné upravit vztah mezi výše uvedenými mezinárodními dohodami a nařízením (EU) č. 1215/2012.
- (4) Aby byla zajištěna právní jistota a předvídatelnost pro žalované, kteří mohou být žalováni před těmito soudy v členském státě odlišném od toho, který byl určen podle pravidel uvedeného nařízení, měly by se Jednotný patentový soud a Soudní dvůr Beneluxu považovat za soudy ve smyslu uvedeného nařízení.
- (5) Jednotný patentový soud a Soudní dvůr Beneluxu by měly moci vykonávat příslušnost týkající se žalovaných, kteří nemají bydliště v členském státě. Co se týče záležitostí, které spadají do příslušnosti Jednotného patentového soudu a Soudního dvora Beneluxu, pravidla uvedeného nařízení by se proto měla vztahovat na žalované s bydlištěm v členském státě, který není členem Unie. Stávající pravidla o příslušnosti zajišťují úzkou vazbu mezi řízeními, na něž se toto nařízení použije, a územím členských států, což odůvodňuje jejich rozšíření na žalované bez ohledu na místo jejich bydliště. Navíc by uvedené nařízení mělo stanovit případy, ve kterých mohou Jednotný patentový soud a Soudní dvůr Beneluxu vykonávat podpůrnou příslušnost.

---

⁴ Úř. věst. C ..., ..., s. ....

- (6) Pravidla tohoto nařízení týkající se litispendence a souvisejících opatření s cílem zabránit, aby byla vedena souběžná řízení a vydávána neslučitelná soudní rozhodnutí, by se měla použít, když jsou zahájena řízení před soudy členských států, kde jsou uplatňovány výše uvedené mezinárodní dohody, a před soudy členských států, kde se tyto dohody neuplatňují.
- (7) Pravidla uvedeného nařízení týkající se litispendence a souvisejících opatření by se měla stejně použít, když jsou během přechodného období uvedeného v čl. 83 odst. 1 Dohody o Jednotném patentovém soudu zahájena řízení týkající se některých druhů sporů souvisejících s evropskými patenty, jak je definuje uvedené ustanovení, před Jednotným patentovým soudem na jedné straně a vnitrostátním soudem smluvního členského státu Dohody o Jednotném patentovém soudu na straně druhé.
- (8) Soudní rozhodnutí Jednotného patentového soudu nebo Soudního dvora Beneluxu by měla být uznávána a vykonávána v členských státech, které nejsou smluvními stranami příslušných mezinárodních dohod, v souladu s tímto nařízením.
- (9) Rozhodnutí soudů členských států, které nejsou smluvními stranami příslušných mezinárodních dohod, by měla být nadále uznávána a vykonávána v ostatních členských státech v souladu s tímto nařízením.
- (10) Aby byl umožněn příslušný vstup v platnost Dohody o Jednotném patentovém soudu a účinný přenos pravomocí na Soudní dvůr Beneluxu, mělo by se toto nařízení začít uplatňovat zároveň s nařízením (EU) č. 1215/2012.
- (11) Nařízení (EU) č. 1215/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,
PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

- 1) Na konci 14. bodu odůvodnění se v nařízení (EU) č. 1215/2012 doplňuje následující nová věta:

„Jednotná pravidla týkající se příslušnosti by se měla rovněž použít bez ohledu na bydliště žalovaného v případech, kdy vykonávají příslušnost v záležitostech, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, soudy společné pro několik členských států.“

- 2) Do nařízení (EU) č. 1215/2012 se vkládají články 71a, 71b, 71c a 71d, které znějí:

„Článek 71a

1. Pro účely tohoto nařízení se za soud společný několika členským státům („společný soud“) považuje soud členského státu, pokud podle dohody, kterou je zřízen, vykonává příslušnost v občanských a obchodních věcech ve smyslu tohoto nařízení.

2. Pro účely tohoto nařízení se za společný soud považuje:

- a) Jednotný patentový soud zřízený Dohodou o Jednotném patentovém soudu podepsanou dne 19. února 2013 („Dohoda o jednotném patentovém soudu“);
- b) Soudní dvůr Beneluxu zřízený Úmluvou ze dne 31. března 1965 o zřízení a statutu Soudního dvora Beneluxu („Úmluva o Beneluxu“).

Článek 71b

Příslušnost společného soudu se stanoví takto:

1. Společný soud je příslušný, pokud podle tohoto nařízení jsou příslušné ve věci, kterou se tato dohoda řídí, soudy členského státu, jenž je stranou dohody, kterou se společný soud zřizuje.

2. Pokud žalovaný nemá bydliště v členském státě a toto nařízení jinak příslušnost pro něj neupravuje, použijí se ustanovení kapitoly II, jako kdyby žalovaný v členském státě bydliště měl. Článek 35 se použije, i když jsou ve věci samé příslušné soudy nečlenských států.

3. Pokud žalovaný v členském státě nemá bydliště a žádný soud členského státu není podle tohoto nařízení příslušný, žalovaný může být souzen společným soudem, pokud:

- a) se majetek, který žalovanému patří, nachází v členském státě, jenž je stranou dohody o zřízení tohoto společného soudu;
- b) hodnota majetku není ve vztahu k hodnotě uplatňovaného nároku nevýznamná;
- c) spor má dostatečnou vazbu na jakýkoli členský stát, jenž je stranou dohody o zřízení tohoto společného soudu.

Článek 71c

1. Články 29 až 32 se použijí, když jsou řízení zahájena u společného soudu a u soudu členského státu, který není stranou dohody o zřízení uvedeného společného soudu.

2. Články 29 až 32 se použijí, pokud během přechodného období uvedeného v čl. 83 odst. 1 Dohody o Jednotném patentovém soudu jsou zahájena řízení před Jednotným patentovým soudem a soudem členského státu, který je stranou Dohody o Jednotném patentovém soudu.

Článek 71d

Ve věcech uznávání a výkonu se toto nařízení použije na uznávání a výkon

- a) rozhodnutí Jednotného patentového soudu nebo Soudního dvora Beneluxu, jež musí být uznána a vykonána v členských státech, které nejsou smluvními stranami Dohody o Jednotném patentovém soudu nebo Úmluvou o Beneluxu; a dále
- b) rozhodnutí soudů členských států, které nejsou smluvní stranou Dohody o Jednotném patentovém soudu nebo Úmluvou o Beneluxu, jež musí být uznány a vykonány v členském státě, který je smluvní stranou těchto dohod.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 10. ledna 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*